

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno rigorózníky:	Mgr. Pavlína Krošíková
Téma práce:	Postavení zajištěného věřitele v konkursu a oddlužení
Rozsah práce:	98 normostran vlastního textu
Datum odevzdání práce:	17. 08. 2020 datum vypracování práce (uzavření rukopisu): 23. 03. 2020 (jedná se o uznání diplomové práce za práci rigorózní)

1. Aktuálnost (novost) tématu

Volbu zvoleného tématu lze aprobovat. Postavení zajištěného věřitele ve dvou základních způsobech řešení úpadku dlužníka, tj. v konkursu a oddlužení, je problematikou aktuální, neboť se prakticky vždy zajištěný věřitel se svojí pohledávkou do insolvenčního řízení přihlásí. Nejenom v odborných kruzích přináší postavení a uplatňování pohledávek zajištěného věřitele v insolvenčním řízení nové diskusní otázky a náměty *de lege ferenda*, což může rigorózní práce dobře postihnout a k řešení nových otázek tak přispět (např. rozbor na str. 21 v souvislosti s otázkou postavení věřitelů vykonatelných pohledávek na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem na roveň zajištěným věřitelům při uspokojování jejich pohledávek dle zák. č. 45/2013 Sb. aj.).

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Téma je samo o sobě náročné, a to jak z pohledu teoretických znalostí, vstupních údajů, tak jejich zpracování včetně správně zvolené metodologie. Náročnost se odvíjí zejména s ohledem na zkoumanou problematiku, když se předpokládá hlubší znalost souvislosti insolvenčního řízení s akcentem nejen na samotné postavení zajištěného věřitele v insolvenčním řízení, ale zejména se vyžaduje detailní orientace v postupu uplatňování pohledávek této kategorie věřitelů s přesahem do roviny uspokojení pohledávky zajištěného věřitele. Ohledně pramenů lze zejména ocenit práci s dostupnou judikaturou, i když její seznam není obsažen v seznamu použitých zdrojů. Co do metodologie je pozitivní, že autorka pracovala rovněž za využití komparativní metody, když je text průběžně obohacován jak právní úpravou německou (srov. např. na str. 15 cit.: „*Oddělenými věřiteli dle německého práva jsou dle § 50 odst. 1 NěmInsO věřitelé, kterým na majetku dlužníka vázne smluvní nebo zákonné zástavní právo vzniklé smlouvou, a taktéž dle § 51 NěmInsO věřitelé, kteří disponují právem postaveným na roveň právu zástavnímu...*“), tak právní úpravou rakouskou (srov. např. na str. 25 cit.: „*Je zajímavé, že například dle rakouského Insolvenzordnung není použití formuláře povinné a je možné přihlásit svou pohledávku i jiným způsobem (§ 103 odst. 1 RakInsO)*“).

3. Formální a systematické členění práce

Po formální stránce práce splňuje požadavky, které jsou na tento druh prací kladeny. Práce je po literární stránce psána víceméně odborným jazykem, je prosta gramatických chyb. Jazyková a grafická úroveň práce je na dobré úrovni, i když některé formulační obraty

autorky působí hovorově či dokonce těžkopádně (srov. např. na str. 35 cit.: „*Jedním dechem je třeba dodat, že je nutno si uvědomit, že neuplatnění zajištění pohledávky nezakládá zánik tohoto zajištění*“, či dále na téže straně „*Zajímavá situace, jež může nastat, je případ, kdy v exekucním řízení, v němž je dlužník povinným a zajištěným věřitelem oprávněným, je prodán předmět tvořící zajištění a v době, kdy již bylo pravomocně rozhodnuto o udělení příklepu, je zahájeno insolvenční řízení dlužníka*“ atp.). Citační norma je není dodržena v případě odkazů na internetový zdroj, s citačními zkratkami je pracováno zdařile. Co do struktury je práce systematicky rozdělena celkem do sedmi (7) kapitol a dalších podkapitol, nepočítaje v to Seznam zkratk (na str. 6), Úvod (str. 7 až 9), Závěr (str. 102–104) a Seznam použitých zdrojů (str. 105 a násl.). Text není doplněn o jazykové abstrakty a klíčová slova. Takto zvolená struktura je obsahově správná, když se autorka hned od 1. kap. na str. 10 začala samotnému tématu věnovat a postupně jej rozpracovávala (*in concreto* podkap. 1.1 Vymezení základních pojmů).

4. Vyjádření k práci

V úvodu práce na str. 8 autorka vymezila cíl své práce (cit.: „... *má za cíl především zhodnotit postavení věřitelů zajištěných pohledávek v insolvenčním řízení a odpovědět na klíčové otázky, které mohou v průběhu konkursu či oddlužení věřitele zajištěné pohledávky potkat. Práce odhalí sporné otázky, které insolvenční právo vůči věřitelům obsahuje. Zároveň se práce pokusí poukázat na nelehké postavení věřitelů v insolvenčním řízení a odhalit, zda je právní úprava pro věřitele příznivá.*“), který se podařilo naplnit. Autorka v kap. 1. (str. 10 a násl.) nejprve vymezila zajištěného věřitele v insolvenčním řízení, když se striktně nedržela jen české právní úpravy, ale zdařile uvedla pojem i v kontextu rakouského a německého práva (srov. podkap. 1.4, str. 14–15, stejně tak i v podkap. 1.5, str. 15 a násl.). Uplatnění zajištěných pohledávek v insolvenčním řízení byla věnována kap. 2. (str. 23 a násl.), kde se lze ztotožnit s názorem autorky uvedený na str. 32, že „*úrok dle § 171 InsZ nebude přicházet v úvahu, neboť je na vůli zajištěného věřitele, jakým způsobem bude zpeněžován předmět zajištění (§ 409 odst. 4 InsZ)*“. Dále bylo analyzováno pořadí zajištěné pohledávky (srov. kap. 3., str. 34 a násl.), či štěpení pohledávek (srov. kap. 4., str. 48 a násl.), kde je srozumitelným způsobem vysvětlena parcelace pohledávky na praktickém příkladu (srov. podkap. 4.2, str. 48–49). K tomu jen poznamenávám, že k otázce štěpení pohledávek existuje rozporuplná judikatura obou Vrchních soudů u nás, na kterou autorka také upozornila (srov. č.j. 2 VSPH 405/2014-P4-9, 2 VSPH 406/2014-P3-11, a sp. zn. 13 VSOL 38/2016-94, 36 ICm 4171/2014). Podobně se Vrchní soudy stavěly např. k otázce běhu lhůty pro podání žaloby na náhradu škody dle § 147 InsZ. Za zdařile zpracované pasáže práce lze označit i následující kap. 5. věnující se přezkumu a zjišťování pohledávek, či kap. 6. analyzující proces popření pohledávky. Zde je patrný nejen teoretický přístup autorky k dílčím tématům práce, ale zejména jisté praktické zkušenosti z dané oblasti zkoumání. V případě popření vykonatelné pohledávky ze strany insolvenčního správce by své úvahy mohla autorka dále rozvést (srov. str. 74–75), neboť se lze domnívat, že pokud by insolvenční správce nepodal v zákonem stanovené lhůtě žalobu, mohli by se věřitelé cítit poškozeni na svých právech. I když s nepodáním žaloby nespojuje zákon pro insolvenčního správce žádné negativní sankce. Konečně kap. 7. (str. 84 a násl.) rozebírá uspokojení pohledávky zajištěného věřitele, přičemž je upozorněno na pravidla uspokojení jak v konkursu (srov. str. 88 a násl.), tak v oddlužení (srov. str. 89 a násl.). Problematika zpeněžení předmětu zajištění v podkap. 7.5 mohla být uvedena v úvodu kap. 7., nicméně se jedná spíše o názorovou výtku oponenta. U pokynu zajištěného věřitele ke zpeněžení předmětu zajištění na str. 93 chybí uvedení, jak by bylo ze strany zajištěného věřitele postupováno, kdyby se insolvenční správce jeho pokynu nedržel a překročil jej

(přes vázanost pokynu dle § 293 odst. 1 InsZ, či § 408 odst. 3 InsZ). Se závěry uvedenými na str. 102 lze vyslovit souhlas, tyto již navazují na dostupné prameny.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Jednotlivé cíle práce jsou uvedeny v čl. 4. tohoto posudku. Hodnocená práce splnila cíle , které si autorka takto pregnantně vytyčila (v Úvodu, str. 8).
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	S ohledem na skutečnost, že předložená práce je jako práce diplomová uznávána za práci rigorózní, nelze tuto kategorii hodnotit.
Logická stavba práce	Zvolená systematika práce je aprobována, jednotlivé kapitoly na sebe logicky navazují, práce je vhodně strukturovaná a tvoří kompaktní celek.
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Při práci se zdroji autorka vyšla z rozsáhlého seznamu literatury (srov. na str. 105 a násl.), především však pozitivně hodnotím práci se zdroji k rakouské a německé právní úpravě, rovněž tak práci s judikaturou. Citační norma, jak již bylo uvedeno výše, není dodržena v případě práce s internetovými odkazy. Celkově však lze uzavřít, že práce se zdroji je však jednoznačně adekvátní.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Autorka téma zpracovala zdařile a vyčerpala jej způsobem , který odpovídá požadavkům kladeným na tento druh kvalifikačních prací.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Grafická úprava práce je adekvátní (text není obohacen o grafy či tabulky).
Jazyková a stylistická úroveň	V práci se nevyskytují gramatické nebo pravopisné chyby. Drobné výtky jsou uvedeny čl. 3. tohoto posudku. Jazyková a stylistická stránka práce je tak na odpovídající úrovni.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Při ústní obhajobě práce by se autorka mohla blíže vyjádřit k otázce, zda by měli být zajištění věřitelé uspokojováni jinak (lépe) než věřitelé nezajištění. Dále by autorka mohla v souhrnu představit návrhy, v čem by se po vzoru německé či rakouské právní úpravy mohla (měla) česká právní úprava inspirovat a obohatit.

7. Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě

Práce **splňuje** požadavky standardně kladené na rigorózní práce v daném oboru. Práci **doporučuji k obhajobě** před příslušnou komisí pro obhajobu rigorózní práce.

V Praze dne 27. 09. 2020

JUDr. Miroslav Sedláček, Ph.D., LL.M.
oponent